

mellem Kraftmaskinen og de paagjældende Arbeidsmaskiner.

Der er dernæst § 17, hvor jeg meget vilde ønske en ret betydelig Forandring. Jeg har Intet at indvende imod, at der paalægges Arbeidsgiverne et bestemt Ansvar, for saa vidt de forsømme at anbringe de Sikkerhedsforanstaltninger, som Loven paahbyder; men jeg tror, at det vil være i høi Grad heldigt og i høi Grad svarende til den Mand, hvori Lovforslaget i det Hele er skrevet, hvis man foruden det, eller muligvis delvis i Stedet for dette vil fastslaa, at samtlige Fabrikker og fabrikmæssigt drejede Værksteder havde obligatorisk Forpligtelse til at forsikre deres Arbeidere. Jeg tror, at der derved ofte vilde tilflyde den tilskadedkomne Arbejder en Understøttelse, som han nu gaar glip af, fordi efter § 17 den tilskadedkomne Arbejder ikke vil have noget Krav paa Erstatning, for saa vidt Ulykken er sket ved hans egen Uforsigtighed, og dette Udtryk er som bekendt noget vagt. Et saadant Forbehold vil det jo ikke være nødvendigt at tage, naar Arbejderens forsikres mod Ulykkeshændelser, hvad enten det er en stor eller lille Stade, han lider, eller han endog mister Livet. Enhver Forsikringsforening vi kjende Noget til af den Art, har jo som bekendt en Slags Stala, der fasthæfter hvilke Bederlag der hdes den Tilskadedkomne i det enkelte Tilfælde under meget forskellige Forhold. Det forekommer mig nu, at der er noget vist Billigt i, at en Fabrikant eller Haandværker, overhovedet en Mand, der udsører sin Virksomhed ved Maskinkraft med Hjælp af Arbeidere, har ikke alene Forpligtelse til at iagttage visse Sikkerhedsforanstaltninger for at beskytte disse Arbeidere, og bør være Straf underkastet, naar han forsømmer dem, men at han ogsaa er forpligtet til paa en eller anden Maade at hde eventuelt tilskadedkomne Arbeidere Understøttelse, naar de miste det Gjenste, de i Almindelighed eie: deres legemlige Kraft. Jeg tror, at Tidens Mand, om man saa vil, gaar i den Retning, at den naturligeste og for alle Parter heldigste Maade at hde en saadan Erstatning paa, vil være, at Lovforslaget siger: Alle saadanne Arbeidere, som ere beskæftigede med Maskiner, med hvis Brug der maa erkjendes at være forbundet Fare, bør være asjurerede paa Arbeidsgiverens Bekostning. Derved vil i hvert Tilfælde en stor Mængde Søgsmaal blive overflødig, idet, saa vidt jeg skjønner, efter den paagjældende Paragraf ethvert Erstatningskrav, som de Tilskadedkomne skulde gjøre gjældende, maa være afhængigt af Søgsmaal, idet der henvises

til Straffelovens § 302. Det vil jo være ulige lettere og behageligere for begge Parter, naar der intet Andet er at gjøre overfor Arbejderens, der er kommen til Stade, end at gaa hen paa Assuranceelskabets Kontor og hæve den Erstatning, som dettes Stala bestemmer for den Stade, paagjældende Arbejder har lidt. Med disse saa Bemærkninger skal jeg anbefale det høie Thing at se meget velvilligt paa Forslaget. Jeg slutter, som jeg begyndte, med at sige, at det efter mit Skjøn indeholder en humanistisk Foranstaltning, som vi ikke have Lov til at flyde fra os.

Beth: Det var kun en enkelt Bemærkning, jeg vilde gjøre til den ærede sidste Taler. Naar han vil fortolke Grundloven, vil jeg dog bede ham om at læse den Grundlovsparagraf helt igjennem, han vil fortolke. Han mente, at naar der i Begyndelsen af Grundlovens § 81 staar, at Bølligen er utrækelig, kunne Meierier og andre Udhusse ikke regnes med dertil, men den samme Paragraf i Grundloven fortætter som bekendt saaledes: Husundersøgelse osv. ere utilstedelige. Jeg tror dog, han selv vil regne de paagjældende Lokaler med til Huset, saa hans Fortolkning holder ikke Stil. — Jeg skal iøvrigt indskrænke mig til den ganske korte Bemærkning, at jeg anerkjender, at den Opgave, som Lovforslaget har stillet sig, er stor og smuk, og at dens Løsning maa tilstræbes, men jeg tror tillige det maa erkjendes, at naar man giver sig af med at løse en Opgave og ikke er i Stand til at løse den, saa gjør man mere Skade end Gavn. Jeg vil haabe, at det Udvalg, som jeg formoder, at det høie Thing vil nedsætte om denne Sag, vil være i Stand til at løse Opgaven paa en tilfredsstillende Maade. Lovforslaget gjør det efter min Mening ikke. Jeg vil endnu tilføje dette, at jeg har den Betænkelse, som jeg gjentagende betoner, at man ikke alene i Kjøbstæderne og de egentlige Fabriklokaler, men ogsaa i ethvert Hus paa Landet, hvor der er en Bedrift, hvis Lovforslaget bliver til Lov, kommer under Politiets specielle Tilsyn eller i det Mindste kan komme det, idet Lovforslaget gaar ud paa i dets § 1 sidste Stykke, at bestemme at ved Anordning kunne endog saadanne Maskiner, som kun drives ved Haandkraft, komme ind under denne Lov; Lovens altsaa blive anvendelig paa dem. Jeg er ikke sikker paa, om man ikke i en Lovfortolknings-tid som den, vi ere i, kunne faae endog en Slibesten, som drives ved Haandkraft, ind under disse Maskiner. Det Principielle er